

Тоя глупецъ, нѣма знае,  
 Що е радостъ и свобода?  
 Сърдцето му не играе  
 Въ отзивъ на плачъ изъ народа!

Често, брате, скритомъ плача  
 Надъ народенъ гробъ печаленъ;  
 Кажи ми ти що да тача  
 Въ тойзи мъртавъ свѣтъ коваренъ?

Сѣки глупецъ пари иска,  
 Па продава баща, майка;  
 Дъщеря му въ харемъ писка  
 А той дреме и не хайка.

Отъ никждѣ отзивъ нѣма  
 На гласъ искренъ, благороденъ,  
 А твойта е душа няма  
 Кѣмъ плачъ божи, плачъ народенъ.

4. Въ механата (в. Независимостъ, г. III. бр. 52.) е сжщо така прѣтърпѣло промѣна за втората редакция; въ първата се срѣщатъ, напр. такива стихове:

Робътъ спи — неще да стане  
 А ний, вмѣсто съ ножътъ въ ржка ...,

намѣсто:

Скоро той не ще да стане:  
 Ний сме синца съ чаши въ ржка! —,

както стои въ дефинитивната редакция.

5. Хаджи Димитъръ, което се появи за пръвъ пжтъ въ в. Независимостъ (г. III. бр. 47. за 1873.) и въ познатия на читателитѣ Календаръ за 1875. е прѣтърпѣло измѣнения само въ послѣднитѣ два стиха на послѣдния куплетъ; въ първата редакция стои: